

VILÁGROSTA

100 év
verbita misszió
MAGYARORSZÁGON
1916-2016

Újfoljam, XII. évf. 3. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2016. ősz

„Boldogok az Irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek.”

(Mt 5, 7)

A misszió csodája

Boldog Ceferino ünnepe Girincsen
– 4. OLDAL

A kiengesztelődés központja

Misszió egy törzsi háború közepette
– 7. OLDAL

Beszámoló a krakkói

Ifjúsági Világtalálkozóról
– 16-17. OLDAL

Focikupa Budatétényben

A világ idei kimagasló sporteseményei – az olimpia és a labdarugó Európa-bajnokság – mellett június 12-én megrendezték Budatétényben, az Isteni Ige Társasága rendházának udvarán a hagyományos DVFK-t, vagyis a Dei Verbum Focikupát.

Mint minden évben, idén is egyszerű csapatok versengtek a kupa elnyeréséért. A névadó és házigazda Dei Verbum mellett a Budaörsi Refik, Nagytétény, Budafok–Nagytétény–Baross-telep és a Szlávik család csapata mérte össze tudását.

Ha verseny, akkor ne feledkezzünk meg a szurkolókról sem. A közönség a vendégcsapatok hozzátartozóiból, barátaikból, gyerekeiből, illetve jó szándékú, missziós lelkületű emberekből állt, akik az izgalom és a szurkolás élményén túl megtapasztalhatták a közösség örömteli együttlétét, és lélekben is feltöltődtek.

A nagy esemény a déli harangszó után szentmisével kezdődött, amelyet *Burbela Gergely* tartományfőnök celebrált rendtársaival, akik éppen nem valamely vasárnapi missziós feladatnak tettek eleget.

A lelki táplálék után a fizikai erőnléthez szükséges testi táplálék, az ebéd következett. A főzését a verbita rend barátaiból álló Férfiak a Misszióért Társaság tagjai vállalták, ahogy ezt tették minden évben. E csoport magát Székelyföld szülöttei alkotják, így ismét az erdélyi gasztronómiával barátkozhattak a kupa résztvevői. Idén neves vendégzakácsot is hívtak *Domokos László* személyében Csíkszentkirályról, aki káprázatos gulyáslevesével jóllakatta a száz-százötven fős tömeget.

Így teljesedtek be Jézus és az Írás szavai: „nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istentől való.” Azaz: előbb a lélek, majd a test táplálkozott. A lélek felemelkedése és a test elnehezülése után pedig megkezdődtek a csapatok közötti körmérkőzések a kupa elnyeréséért.

Az idő és az egyre több mozgás következtében a lendület és az eredményesség is megnőtt. Láthattunk profikat meghazudtoló cseleket, gólpasszokat, átíveléseket, védéseket és természetesen gólokat. A játék a Nagytétény csapat számára kedvezett, így az idei kupagyőzelem őket illette meg.

A hivatalos eredményen túl, úgy gondolom, minden jelenlévő győztesként zárhatta ezt az Isten adta, szép napot, hiszen az együttlét öröme semmilyen anyagban meghatározható dolog nem tudja felülmúlni. Hála és köszönet Istennek a szeretet ily mérvű megtapasztalásáért!

Szlávik András

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.)

A budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban szeretettel várunk mindenkit, aki lelki felfrissülésre vágyik. A www.szentarnold.hu oldalon tájékoztatást adunk a lelkigyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgáltói Missziós Nővérek által szervezett lelkigyakorlatokról és evangelizációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendí konzulens: Magung Fransis svd

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19–21.
Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Ifjúsági Világtalálkozó Krakkóban

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:
MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. • tel.: 06-30/418-9196
9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Kérésre csekket küldünk.

Jézus válasza

„Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.” (Máté 5,7)

Mi ad nekem reményt a hétköznapokban? Amikor felkelek, miért tudom azt mondani: igen, szép ez a nap, érdemes élni, irgalmasnak lenni, szépen élni... Ez a nap ajándék, bármi is fog történni, jó vagy rossz. Szeretném kihozni ebből a nappól a legjobbat...

A krakkói Ifjúsági Világtalálkozón pénteken, a keresztút végén Ferenc pápa az elmélkedésében feltette a kérdést: „Hol van Isten, ha a világban annyi rossz van, ha vannak éhezők, szomjazók, hajléktalan, menekülő és menedéket kérő emberek? Hol van Isten, amikor ártatlan emberek hálnak meg erőszak, terrorizmus és háborúk következtében? Vannak kérdések, amelyekre nincs emberi válasz. Csak Jézusra nézhetünk, és őt kérdezhetjük. Jézus válasza pedig ez: Isten bennük van!”

Maga Jézus adja meg a választ a kérdésünkre: Isten az emberekben van. A tartós remény kulcsa az, hogy meglátom-e őt magamban és másokban.

Elsősorban saját magunkban kell Istent elfogadnunk, aztán tudjuk

csak meglátni másokban, fordítva nem lehetséges. Jézus pedig hív minket, hogy legyünk irgalmasok ebben a világban. Azt mondja, akkor boldogok leszünk.

Csak akkor tudunk igazán irgalmasok lenni, amikor elfogadjuk a világ valóságát. Elfogadjuk az embert, a helyzetet és azt, hogy mi nem tudjuk megváltoztatni, de Isten képes rá. Maga az irgalmasság nyitja fel a szemünket a valóságra. Hiszen megtapasztalni az Atyaisten irgalmasságát azt jelenti, megtapasztaljuk saját életünk valóságát. Azt, hogy jók vagyunk vagy éppen nem vagyunk jók, sőt bűnösök vagyunk. De mindkét esetben mindig odabújhatunk az irgalmas Atyaisten karjába.

Mikor leszünk irgalmasok? Amikor jót teszünk, megbocsátunk, amikor elfogadjuk a megbocsátást, amikor az igazat mondjuk, őszinték vagyunk másokkal, amikor mindenben Jézus számunkra a legfontosabb.

Irgalmasnak lenni nem mindig könnyű, időnként igazi keresztút, de mindig békét és reményt ad. Ha Istent látom magamban és másokban, akkor nem lesz vége a kalandnak, amely itt a világban a tartós remény-

re és végül a mennyországba vezet. Az irgalmasság a győzelemről beszél, hiszen Jézus keresztútjának végén ott a feltámadás, melynek fényében minden irgalmas cselekedet értelmet nyer.

A verbita rend centenáriumi évében, amit októberben zárunk, legyünk továbbra is irgalmasok, hogy már ébredéskor lássuk minden nap értelmét, és Szent Arnold missziós családjának tagjaiként továbbvigyük az embereknek a reményt, akinek a neve Jézus Krisztus.

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Rostás Sándor atya gyémántmiséje

Rostás Sándor atya június 17-én ünnepelte papszentelésének hatvanadik évfordulóját. A kőszegi Szent Imre Misszióház lakóin, valamint hívő közösségén túl a hálaadó szentmisén részt vett a kőszegi plébános és káplán, továbbá Sándor atya két unokahúga is, akik a Szociális Testvérek Társaságának tagjai. Bár a szentmisének a hétköznapi dátum miatt nélkülöznie kellett a sokaságot és bizonyos díszí-

tő elemeket, a kis közösségben megült ünnepség családi hangulata kárpótolta a résztvevőket.

Sándor atya idén több közösséget meglátogat még, hogy minél több embert részesíthessen gyémántmisés áldásában, és sokszor fejezhesse ki háláját a mindenható Istennek hivatásáért, valamint az élete folyamán megtapasztalt kegyelmekért.

tz

Rostás Sándor atya szeptember 25-én 18 órától a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház kápolnájában mutat be gyémántmisét a missziós barátok találkozójaához kapcsolódva. Mindenkit szeretettel várunk!

A misszió csodája

Boldog Ceferino ünnepe Girincsen

A misszió csodálatos, a misszió tevékeny. Összeköti az embereket, szeretetet kovácsol. Átível szakadékokat, s hídként kapcsolja össze a kultúrákat. Részt venni a missziós munkában, mely által Krisztus szeretete árad az emberekre, akik között megszűnik mindenféle különbözőség, igazi ajándék. A misszió által épített közösségben nem számít a bőrszín, nem számít, hogy hová született az ember. Mindenki egyforma, s mindenki egyenlő módon kap esélyt arra, hogy kimutathassa szeretetét a másik ember és az Úr Jézus iránt.

Észak-Magyarországon vagyunk, egy csendes kis falu, Girincs gesztenye- és hársfákkal körülölelt öreg templomában. Az oltár köré helyezett virágok illata édesen száll, s a szentmise áhítata átjárja a szíveket. Egy olyan emberre emlékezünk, aki missziós tevékenységével felhívta magára a világ figyelmét, s aki az első cigány származású ember, akit boldoggá avattak. *Boldog Ceferino* a szegény cigányok nomád életét élő családban született, de kitűnt mély vallásosságával, és az evangélium tanításának hirdetésével. Írástudatlan volt, de az Úr Jézus kegyelméből missziós hivatást kapott. Szívügyének tekintette más emberek, főleg a gyermekek megsegítését. Pártfogásába vette az elesetteket, betegeket, így nyomot hagyott a történelemlékönyvek lapjain. Boldog Ceferinóról meg kell emlékezni. Hiszen minden roma patrónusáról van szó, akinek tanítása irányt kell mutasson minden roma közösség számára ma is.

Girincs kis temploma második alkalommal ad otthont Boldog Ceferino ünnepének. Az emberek színes forgataga kavarg az utcán s özönlik be a teplotkert zöldellő füves pázsitjára. Az ideiglenesen felállított szabadtéri színpadon a helyi óvodások és a környező falvak fellépői készülődnek, s adják elő sorban műsoraikat. Mély áhítat és szeretet árad a girincsi, a kesznyéteni, a kiscsési, valamint a körömi gyerekek műsoraiból, melyeken híven tükröződik az Opre Roma (Fel Cigányok) eszmeisége.

A cigányok és a más nemzetiségű emberek közös megemlékezése közvetíti azt a békét, nyugalmat, melynek át kellene járnia minden közösséget a testvériség jegyében.

Itt nincs cigány, nincs nemzetiségi hovatarozás. Csak emberek vannak, akik örülnek egymásnak. Bármerre is nézünk, érezhető a béke, a szeretet és egymás elfogadása.

A helyi szervezetek összefogva, lehetőségeikhez mérten segítik az ünnepség megvalósulását. Girincs Község Önkormányzata, valamint Nemzetiségi Önkormányzata, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Roma Nemzetiségi Önkormányzat és a helyi egyházközség minden tagja szívvel-lélekkel támogatja az összejövetelt, mely új színfolt a település és a környék életében.

A csendes megemlékezés néhány óra hosszát tart csupán, de ez idő alatt is nyilvánvalóvá válik, hogy a testvériség alapjait együttműködő közösség építésével lehet csak megteremteni. Ezért dolgozik *Chavvakula Lourduraju* verbita atya is, aki missziós munkájával segíti e számottevő és meghatározó közösség építését, mely követendő példát szolgálhat mindenki számára.

Ceferino boldoggá lett, mert missziós meghívást kapott az Úrtól, és ő bátran elfogadta azt. A cigányság pásztoraként szívügyének tekintette mások védelmezését, segítését Krisztus Király nevében, a rózsafüzért használva „fegyverül”. Gyermekek, fiatalok, felnőttek és idős emberek most együtt emlékeznek községünkben. Figyelnek egymásra, s közben érzik, Boldog Ceferino szellemisége hatja át az ünnepet.

Vrazala Marianna

JPIC – magyarországi verbita cigánypasztoráció

A magyar verbita rendtartomány JPIC irodája a számos missziós tevékenység közül a cigánypasztorációval, a társadalom peremén élő szegények támogatásával és karitatív feladatokkal foglalkozik.

A JPIC iroda 2016-tól önálló jogi személyként működik. Így a kedves hívek közvetlenül is tudják támogatni adományaikkal a verbita cigánypasztorációt. ERSTE Bank:

11600006-00000000-76412303

A verbita rend JPIC irodája elérhetőségei: P. *Chavvakula Lourduraju* SVD • 3577 Köröm, Kossuth Lajos utca 35. • tel.: 06-46/355-488 • mobil: 06-30/338-3699 • e-mail: jpichungary@yahoo.com

Szenvedélyesen szeretni Krisztust

Találkozás Ferenc pápával

A találkozás Jézus Krisztus földi helytartójával nagy megtiszteltetés egy hívő ember életében. Nekem immár negyedszer adatott meg ez a lehetőség június 4-én. Minden alkalommal nagyon figyeltem, hogyan fogad Ferenc pápa. Az első találkozáskor, 2013-ban mindkét kezével megszorította a kezemet. Éreztem az erőt, a szeretetet, és valódi derűt láttam az arcán. 2014-ben csak egy kézzel fogott kezem üdvözléskor, mosolygott, de kicsit fáradtnak tűnt. Nagy feladat súlyát lehetett érezni rajta. A következő évben, 2015-ben is ugyanez volt az érzésem. Akkor több testvérnek írtam, hogy különösen is imádkozunk a pápáért.

A mostani találkozás azonban ugyanolyan érzéssel töltött el, mint a legelső. Nagyon derűs volt Ferenc pápa arca. Boldog és humoros volt. A szenvedélyes szeretetről beszélt. Senki nem tud igazán hívó lenni, ha nem tudja szenvedélyesen szeretni Krisztust és az ő egyházát. Aki így szeret, az mind misszionárius. És minden megkeresztelt embernek ez a hivatása – mondta nekünk a pápa.

Vittem neki egy szép, kézzel készített keresztet, melyet egy encsi kézműves házaspár alkotott. Nagyon boldog volt,

és megköszönte az ajándékot. Minden magyar ember nevében, aki szenvedélyesen szereti és valamilyen módon részt vesz Jézus küldetésében, adtam át az ajándékot a szentatyának. A kereszt annak a szenvedélyes szeretetnek a jele, amit Krisztus irántunk tanúsított. Szeressük mi is szívünkkel Krisztust!

Madassery Benvin Sebastian SVD

VILÁGMISSZIÓ

15.
ORSZÁGOS
ÜNNEPE

Centenárium évi zárása

2016.
OKTÓBER 8.

NÁZÁRET MISSZIÓSHÁZ
BUDAPEST XXII. KER.,
Bajcsy-Zs. út 3-5.

CENTENÁRIUM ZÁRÓ PROGRAMJA:

- 9.30 – Dicsőítés
- 10.00 – *Burbela Gergely SVD* tartományfőnök köszöntője
- 10.15 – Könyvbemutató
- 10.45 – Tanúságtételek
- 11.00 – *Alberto Bottari de Castello* apostoli nuncius köszöntője
- 11.30 – *Szabolcs Attila* országgyűlési képviselő köszöntője
- 12.00 – Ebéd
- 13.00 – JPIC - körömi fiatalok előadása
- 13.45 – Nemzetközi koncert
- 14.30 – Szentmise - bemutatja *Kiss-Rigó László* szeged-csanádi megyéspüspök

SZERVEZŐK:

Isteni Ige Társasága
tel.: 06-30/418-9196
www.verbita.hu

Pápai Missziós Művek
tel.: 06-30/558-6339
www.papaimisszio.hu

Belépődíj nincs! A program költségeire és a verbiták missziója számára anyagi támogatást szívesen fogadunk és hálással köszönünk!

Írjuk az irgalmasság evangéliumát!

Gondolatok a szentévre

Idén az irgalmasság rendkívüli szentévéhez kapcsolódva sok program zajlik az egyházmegyékben. Biztos vagyok benne, hogy már sokat olvastatok, elméltetek az irgalmasságról, de néhány gondolatot szeretnék kiemelni.

Az irgalmas Isten szerető édesapa

Úgy látom Istent, mint egy édesapát, aki szereti a gyermekeit. Egy normális édesapa csak szeretni tudja gyermekeit, és mindent megtesz, hogy boldogok legyenek. Isten mindannyiunkat számon tart, és mindannyian értékesek vagyunk a szemében. Nemcsak a „jó” emberekre számít, hanem az esendőkre is. Azt mondja: „Mivel drága vagy a szememben, becses vagy, és én szeretlek” (Iz 43,4). Isten számára mindannyian drágák és szeretett gyermekei vagyunk. Az Isten a szeretet. Ő a mi gondviselő Atyánk.

A zsoltárban azt szoktunk énekelni: „irgalma örökké tart” (Zsolt 118,2). Isten irgalmassága nem ér véget, nem merül ki, nem adja meg magát a bezárkózásnak, és nem fárad el soha. Az „örökké” szóban találunk támaszt a megpróbáltatás és a gyengeség pillanataiban, mert biztosak vagyunk abban, hogy Isten nem hagy el és feltétel nélkül szeret minket: örökre velünk marad. Köszönjük meg, hogy ilyen nagy az ő szeretete!

Az irgalmas Isten megbocsájtó

Isten végtelenül türelmes hozzánk. Bár bűnösök vagyunk, mégis szeret minket. Törődik velünk, hogy életünk legyen és bőségben legyen (vö. Jn 10,10). Bár Jézus soha sem követett el bűnt, mégis együttértett a bűnösökkel. Így lett a bűnösök barátja. Szerette a bűnösöket, de nem a bűnt. A megtérést hirdette. Irgalmas szívvel megbocsátotta a bűnt, és reményt adott a reményüket vesztetteknek: Isten visszafogadja azokat, akik bűnbánatot tartanak és visszatérnek hozzá.

Amikor visszatérünk Istenhez, úgy örül nekünk, ahogyan a pásztor a megkerült báránynak, az asszony a megtalált drachmának és az apa visszatérő fiának. Nagy kegyelem, hogy a katolikus egyházban lehetőségünk van a bűnbánat szentségének vételére. Ez Isten nagy ajándéka. Akármennyire is bűnösök vagyunk, Isten tárt karokkal és szeretettel

fogad bennünket. Úgy is mondhatjuk: ha mi Isten felé lépünk egy lépést, ő kilencvenkilenc lépést tesz felénk.

Legyünk az irgalmas Isten tanúi

Ferenc pápa hangsúlyozza, hogy hirdessük az irgalmasságot és tegyünk róla tanúságot a mai világban. „Ahol az egyház jelen van, ott nyilvánvalóvá kell válnia az Atya irgalmasságának.” „Bárhol, ahol keresztények élnek, mindenkinek az irgalmasság oázisára kell találnia” (Misericordiae Vultus).

Az irgalmasság vasárnapján Ferenc pápa rámutatott: „az irgalmasság apostolainak lenni azt jelenti, hogy megérintjük és megsimogatjuk a sebeket, amelyek ma is ott vannak oly sok testvérünk és nővérünk testén és lelkén. Amikor gyógyítjuk e sebeket, megvalljuk Jézust, jelenvalóvá és élővé tesszük; lehetővé tesszük másoknak, hogy kézzel fogják az ő irgalmasságát, és elismerjék őt Úrnak és Istennek (vö. Jn 20,28), amint Tamás apostol tette. Ez az a küldetés, amelyet Jézus ránk bízott. Rengeteg ember kéri, hogy hallgassuk és értsük meg. Az irgalmasság evangéliuma, melyet hirdetünk és az élet lapjaira kell írunk, türelmes és nyitott szívű embereket igényel, irgalmas samaritánusokat, akik ismerik az együttérzést

és az elcsendesedést a testvér és nővér misztériuma előtt; nagylelkű és örömteli szolgálatakat igényel, akik ingyenesen szeretnek, semmit sem várva cserébe.” (2016. április 3.)

Az irgalmasság szent kapuja

A szentévben Ferenc pápa megnyitotta az irgalmasság szent kapuját Rómában, majd minden egyházmegyében megtették ugyanezt. A pápa mindenkit arra hívott, hogy menjen át az irgalmasság kapuján. Nemrég én is jártam Rómában, és megtettem ezt. Ez nem csak egy gesztus, hanem a hit kifejezése, és emlékeztet arra, hogy a mi Istenünk mennyire irgalmas, szerető, megbocsájtó.

Bármerre járunk, vigyük el ma magunkkal a gondolatot: Isten irgalmas, Isten a szeretet, ő megváltónk és védelmezőnk. Ő a megbocsájtó Isten. Tanuljunk tőle, hogy jobban szeressünk mindenkit, beleértve azokat is, akit megsértettek minket. Tanuljunk meg megbocsátani, és legyünk Krisztus igazi tanítványai!

Tete Remis svd

A kiengesztelődés központja

Misszió egy törzsi háború közepette

„Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak! Boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják őket!” (Mt 5,7; 9) Pápua Új-Guineában mindenki csodálkozott azon, hogy a katolikus misszió meg tudta valósítani, hogy vasárnaponként az ellenséges törzsek egy templomban jöjjenek össze imára és szentmisére. Így volt ez Kasában is, ahol a katolikus misszió csak 1962-ben kezdődött.

Az ipan és a lakin törzs régi ellenségek voltak. Szerencsére egy folyó, a Lagaip választotta el őket. Mikor megérkeztem, hogy megkezdjem a missziót a lakin törzs adott helyet az állomásnak: egy üres őserdei terület. Lassan az egész törzs az állomás közelében telepedett le. Otthagyták a folyópartot, és följebb kerteket alakítottak ki, kunyhókat építettek. Több sem kellett az ipan embereknek, átjöttek a Lagaipen, és elfoglalták a lakinok területeit. A lakin emberek azonban nem adták könnyen, így kiújult az ellenségeskedés.

Megkeresett a kormány: mit tudok a területről? Elmondtam. Majd a lakinokat kérdezték: hol voltak a házaik? Megmutatták. Megtalálták a tűzhelyek maradványait, így letették a határt jelző köveket. Megvolt a kiigyezés, de csak az első éjszakáig.

Valaki jött, kiszedte a köveket és a folyóba dobta. Továbbra sem volt béke.

Az ipan emberek vezérét *Johnnak* hívták. Nem volt keresztény, csak valamelyik szekta adta neki ezt a nevet. Megbeszéltük a katekétámmal, hogy megpróbálunk vele tárgyalni, talán valamennyi fizetéssel – ami itt néhány disznót jelentett – megmenthetjük a helyzetet. A meghívásunkra el is jött John, de a tervünk nem sikerült. Másnap mindkét fél hozta a nyilatkat és a dárdákat. Kitört a törzsi háború.

A lakinok győztek. Az ipan törzsnek volt egy halottja, és John is súlyosan megsebesült: eltalálta a fejét egy nyílvevő. Elvitték orvoshoz, aki negyven kilométerre lakott. Meglátogattam, még megismert, de pár nap múlva meghalt. Eltemették, s másnap kezdődött újra a háború. Az ipanok azt keresték, aki megölte az emberüket. A hívásomra megérkezett a rendőrség, így béke lett, de nem volt kiengesztelődés.

Pár nap múlva, vasárnap jöttek a templomba az ipan és a lakin emberek is, köztük a felesége és fia annak a férfinak, akit az ipanok meggyanúsítottak, hogy ő nyilazta le az emberüket. Valaki kilépett a bokorból és egy fejszével fejbe vágta az asszonyt és a gyermeket. Nagy sírás közepette odatették őket a házam elé. Magam pedig megint hívtam rádióan

a rendőröket. Nagyon sajnáltam az asszonyt és a gyermeket. Arra gondoltam: ők már keresztények voltak, s talán fentről segíteni fognak. Folytatódott a háború, de csak a következő vasárnapig. Megint jött mindkét törzs a templomba.

Valaki fejbe vágta fejszével azt az embert, akit gyanúsítottak, hogy megölte az asszonyt és a fiát. A férfi elkapta a fejét, így csak a tarkóját találta el az ütés. Őt is odahozták az ajtó elé. Mindenki bánkódott és jajgatott. Én egy törölközővel betekertem az ember fejét, és megkértem *Salvius* testvért, egy másik magyar misszionáriust, aki nálam volt, hogy a terepjáróval vigye el orvoshoz. Én pedig megkezdtem a vasárnapi szentmisét. Beszéltem az irgalmasságról, a szeretetről és a kiengesztelődésről. Síri csend volt a templomban. Talán használt a prédikációm, mindenesetre a Jősten velünk volt.

Nekem is adott valamit mindez. Éreztem, maradnom kell, mert még sokáig szükség lesz a jelenlétemre. Az állomás lassan a kiengesztelődés központja lett, és mindenki, aki ide jött, nyugalmat talált. Egy alkalommal az egyik fiatalember azt kérdezte: Atya, neked nincs problémád? De volt, csak nem mutattam nekik. Hiszen az ő összes problémájuk az enyém is volt.

Szabó Imre svd

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos
Házban, Budatétényben

SZEPTEMBER 25.

- **A RENDTARTOMÁNY CENTENÁRIUMÁRA MEGJELENŐ TÖRTÉNELMI KÖNYV BEMUTATÓJA**

Előadók: Dr. Révész Éva és Tóth Zoltán svd

OKTÓBER 30.

- **EGY ÖNKÉNTES BESZÁMOLÓJA FLORESRÓL**

Előadó: Neugebauer Viktor

- 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség) • 18.00 – szentmise • 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

www.missziostitkarsag.hu

Tegyet

Missziós gyerektá

Ismét nyár és verbita missziós táborok Kőszegen. A sok jelentkezőre való tekintettel az ifjúsági mellett két gyermektábort is szervezett az Isteni Ige Társasága egymás után.

A táborok mottója Janssen Szent Arnoldtól származott: „A felebaráti szeretet legnagyobb cselekedete az Evangélium hirdetése”. A pólókra egy rövidebb, és a kisebbek számára talán könnyebben is érthető felszólítás került: „Tegyetek jót!” Ehhez kapcsolódott már az első délutánon a városismereti játék, amely során az állomásokon elrejtett szavakból kellett a mottót kirakni.

A tábor alatt megnéztünk néhány rövid filmjelenetet Jézus példabeszédeiről, csodáiról, amelyekről mindig beszélgettünk is, akár nagyobb körben, akár kiscsoportokban. Természetesen minden nap volt szentmise, valamint mini olimpia, műhelymunka és kézműves foglalkozás is délután, ahol most a gyöngyfűzés mellett az arcfestésnek volt a legnagyobb sikere.

Vendégként meglátogatott minket *Stift Zoltán* atya, aki nemcsak arról mesélt, milyen büntönlelkésznek lenni, hanem rajzolt és énekelt is nekünk.

A jó időben a kirándulás sem marad-

ek jót!

borok Kőszegen

hatott el, egészen a Hétforrásig elmentünk, és mindenki eldönthette, melyik vize a legfinomabb. Visszafelé zajlott a hagyományos akadályverseny: építettünk „élő kövekből” (a csapat tagjaiból) templomot, etettünk „éhező” kislányt cukorkával, vittünk csipesszel sárgaborsót.

Esténként is változatos programokon vettünk részt. Volt táncest vidám táncokkal, tábortűz és imaest. Utolsó nap a műhelyek bemutatták, ki mit alkotott a tábor folyamán, és közösen megnéztük a tábor képeiből készült videót.

Idén először volt angyalkázás a táborban, vagyis első nap mindenki – a gyerekek és a segítők is – húzott egy nevet, akinek a tábor alatt az angyalkája lett. Imádkozott érte, apró ajándékot készített neki, vagy valamilyen jót tett vele, mindezt pedig a legnagyobb titokban. Utolsó este fedtük fel magunkat egy szentképhez tűzött, megírt, vagy megrajzolt kártyával.

Köszönet és hála elsősorban Istennek és mindenkinek, aki részt vett a táborban vagy imádkozott értünk! A tábori csatakiáltással zárva: Ez jó volt! Ez jó volt! Ez fantasztikusan jó volt!

Trager Magdi

Közelebb hozzunk történelem

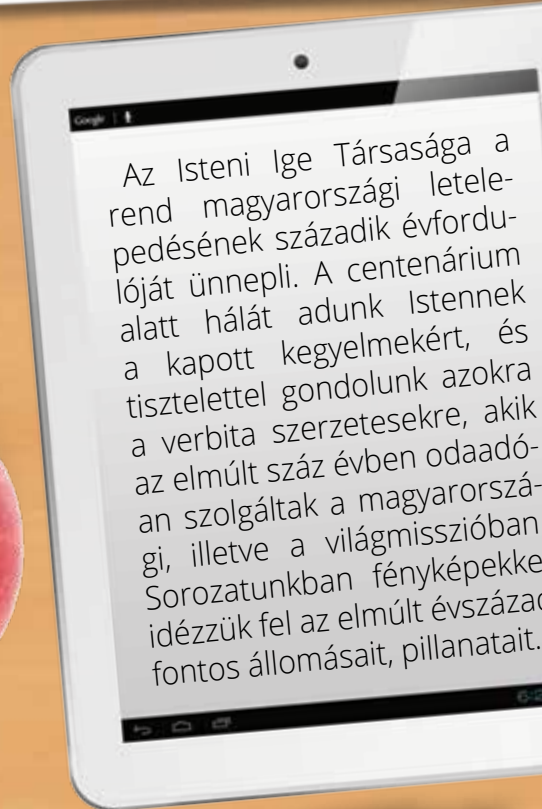
Centenáriumi fotóalbum
2006–2015

2006-ban nyitotta meg kapuit a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház Budatétényben. A szentelést Erdő Péter bíboros végezte

A Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek 2008-ban jöttek Magyarországra. Rendházuk Budapesten nyílt meg, szintén Budatétényben

Az Isteni Ige Társasága a rend magyarországi letelepedésének századik évfordulóját ünnepli. A centenárium alatt hálát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadónan szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban. Sorozatunkban fényképekkel idézzük fel az elmúlt évszázad fontos állomásait, pillanatait.

Német László atyát, aki 2004-től 2007-ig magyarországi tartományfőnök, majd az MKPK titkára volt, 2008. július 5-én szentelték püspökké a nagybecskereki székesegyházban

Ha nyár, akkor missziós tábor. A helyszín évek óta Kőszeg. Persze a verbita plébániák sem maradnak ki, ahol szintén szerveznek táborokat

ott
um

2014-től verbiták szolgál-
nak a vasvári plébánián,
ahol nagy sikerrel működik
az általuk alapított Szent
Kereszt Ifjúsági Csoport

A Világmisszió Országos Ün-
nepére minden októberben az
egész országból, sőt a határon
túlról is érkeznek résztvevők.
A rendezvény legfőbb célja,
hogy felébressze és elmélyít-
se az emberekben a missziós
lelkületet

A Szent Arnold Lelkigyakorla-
tos Ház több, már hagyomá-
nyosnak számító programnak
ad otthont, például az ifjúsági
virrasztásoknak és a missziós
barátok találkozóinak

A körömi plébániát
2011-ben vette át
a rend. Itt alakult
meg a verbita
JPIC iroda, mely a
cigánypasztorációt
segíti

A verbita rend tagjai, a
missziós nővérek és a
világi munkatársak évente
kétszer missziós hétvégét
tartanak vala-
mely plébánián.
Soprontól Miskolcig, a
Felvidéktől a
Délvidékig sok
egyházközség-
ben jártak már

Gyűjtés a centenáriumi rendezvények költségeire

*Kérjük, adományaikkal segítsék, hogy méltó
módon, a világmissziót minél többekkel meg-
ismertetve ünnepelhessük meg rendtartomá-
nyunk centenáriumát. Adományaikat a verbita
Missziós Titkárságon keresztül juttathatják el,
a Világpostában található sárga csekken vagy
az alábbi számlaszámra befizetve:*

10700024-69018251-51100005 (CIB)

*A közlemény rovatban kérjük feltűtteni:
centenárium*

Hálásan köszönünk minden adományt!

Az Emberfia abban az órában jön el, amelyikben nem is gondoljátok (Lk 12,40)

Egy megrendítő baleset krónikája

A szerzetesrendek feloszlata után a sorköteles rendtagokat hamarosan behívták katonának, hiszen ez különösen hatékony eszköze volt a vallásos meggyőződés és a szerzetesi, papi hivatástudat elbizonytalanításának. A behívottak között voltak verbita testvérek is, így *Csontos József Ferenc* testvér, akinek 1951. május 29-én kéthónapos katonai szolgálatra kellett bevonulnia.

Ferenc testvér Gige községben (Somogy megye) született 1926. május 20-án. A noviciátust Budatétényben kezdte 1948. szeptember 8-án, és a szerzetesrendek feloszlatakor, 1950-ben tett első fogadalmat. A visszaemlékezések szerint pár hónapig Jászberényben volt, utána hazament édesanyjához Gigére, s onnan hívták be katonának Székesfehérvárra.

Isten azonban nem engedte meg a szenvedését, hanem megrendítő módon véget vetett életének, és így katonai szolgálatának is. A továbbiakban beszéljen a magyar rendtartománynak a római központba küldött beszámolója, mely az *Arnoldus* folyóirat 1951-es számának 34. oldalán jelent meg. A cikk szerzőjét nem ismerjük, csak valószínűsíthető, hogy *Sziller Ádám* atya írta, aki akkoriban a magyar régió előljárói hivatalát töltötte be.

„Június 9-én néhány bajtársával kint dolgozott a szabadban, futóárkot kellett ásniuk. 13 óra körül, éppen ebédidőben, a teljesen derült égen egy kis fekete felhő jelent meg, amely fölöttük megállt. Több kis felhőcskére oszlott, és pár csepp eső esett. Közben pár ártatlan villám is felvillant, gyenge dörögés is hallatszott, de közel s távol sem látszott veszélyes zivatar. Hirtelen egy erős robaj, és Ferenc testvér a földön feküdt hanyatt. Eltalálta a villám.

Sapkája három részre szakadt, de feje és haja teljesen érintetlen maradt. A villám végigfutott teste felületén és mindkét lábán, csizmáit két helyen elszakította, majd ott hatolt be a földbe,

ahol a testvér állt. Néhány kis folt a szívtájékon és egy nagyobb barna közvetlenül a szív fölött valószínűsíti, hogy a villám megbénította a szívét. Az orvos véleménye szerint, akit azonnal odahívtak, valaminek kellett lennie a földben, ami vonzotta a villámot. Másik két bajtársát is érintette ugyanaz a villám, de nem volt halálos, túléltek megbénult lábbal.

A bajtársak azonnali újraélesztési kísérletei eredménytelenek maradtak, a különböző injekciók, melyeket az orvos adott be, úgyszintén. Véleménye szerint Ferenc testvér legfeljebb egy percig élt még a villámcsapás után.

Szülei kérésére az elhunytat a lakosság és a katonaság nagy részvéte mellett szülőhelyén temették el. Ferenc testvért mind hozzátartozói, mind rendtestvérei őszinte, mély fájdalommal gyászolják. Hiszen nagyon derék, reményteljes testvér volt, éppoly szerény, mint istenfélő és szorgalmas; mint tanult asztalos lépett be rendünkbe 23 éves korában. Az elmúlt év szeptember 8-án tette le első fogadalmát.

A jó Isten ily módon fogadta el életáldozatát. Meghajolunk Isten tervei előtt, tevékenykedjen ezentúl Ferenc testvér az égben értünk. A jelen idők körülményei között talán még hasznosabban is, mint a földön. Legyen meg Isten akarata!” (ford.: Koenig Katalin)

És valóban, ezt az évet még nehezebb harminckilenc követte, melyekben a magyar rendtagoknak nagy szükségük volt a mennyei közbenjárásra. Jól jellemezi ezt az időszakot, hogy – amint az az elmúlt években a magyar rendtartomány történetének kutatása során kiderült – a Magyar Honvédség archívumában Ferenc testvér halála sehol sem szerepel. Valószínűleg vele a Magyar Néphadsereg „tüllépte a békeidőben elszenvetett veszteségre tervezett statisztikai értéket”.

De mi ne feledkezzünk meg rendtestvérünkről akkor sem, ha csak ily rövid szerzetesi élet jutott is neki.

Tóth Zoltán svd

A testvér novíciusok beöltözése 1948 szeptemberében (Álló sor: Bartos János Tádé, Csontos József Ferenc, Kiss József Tarzicius, Nyerky T Márton. Ülő sor: Vathy L. Arnold, Barabás József Ádám, Sziller Ádám atya, Katona J. Bonifác, Simon S. Lőrinc)

„Valódi zarándoklatot kívántunk tenni”

A steyli missziós társaság új alapítása Magyarországon

Lassan a végéhez közeledik a magyar rendtartomány centenáriuma. De hogyan látták, értékelték a rend magyarországi letelepedését külföldön? Egy korabeli német beszámolóból közlünk részleteket, mely az egyik első hazánkba érkezett verbita, Felix Drewek levele nyomán készült, és 1916-ban jelent meg Steylben.

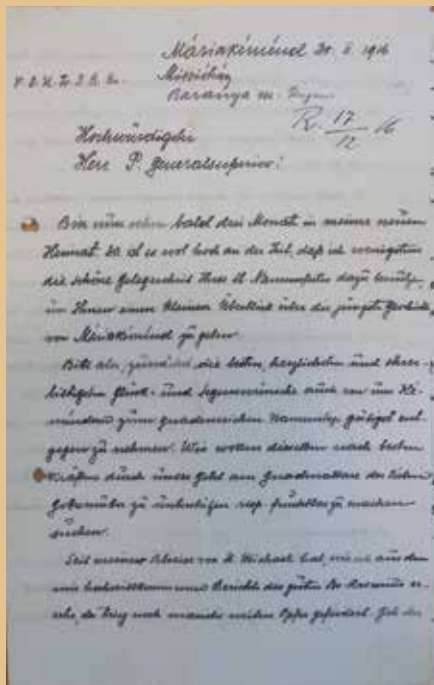
Szombaton, ez év április 1-jén, P. Theodor Kost provinciális úr Tschorn és Drewek atyákkal St. Gabrieltől (Alsó-Ausztria) átvette és megnyitotta a társaság első magyarországi otthonát Máriakéménden (postahivatal: Pécsvárad) a Pécsi Egyházmegyében.

Miután az Isteni Ige Társasága évek óta komolyan mérlegelte az új letelepedést a Magyar Királyság területén, már az aláírás előtt állt a megállapodás a máriakéméndi kegyhely és plébánia átvételéről, amikor 1914 nyarán kitört a háború. Ez érthető módon átmenetileg megghiúsította a magyar alapítást. Azonban az egyházi hatóságok kedves fáradozásainak és segítőkész támogatásának köszönhetően már abban az évben megtörtént a végleges engedélyezés a királyi kormány által, úgyhogy a társaság most már Magyarországon is letelepedhetett, és a missziós munkának szentelheti magát.

Máriakéménd egy sűrűn látogatott kegyhely. Magyarország déli részén található, úgynevezett német nyelvi sziget, amely a korábbi századokban bevándorolt német – sváb – családokból alakult ki. Az atyáknak annál könnyebb éppen itt kezdeni a tevékenységet. Fogadtatásuk mind az egyházi, mind a világi hatóságoknál, valamint a jó katolikus lakosság részéről rendkívül barátságos és szívélyes volt. Páter Drewek küldött erről beszámolót Steylbe.

„Szombaton, április 1-jén vonat vitt bennünket a dombvidéken keresztül Pécsről Pécsváradra. Máriakéménd Pécsváradtól még tizennégy kilométer. Kocsin vagy gyalog kell megtenni. Utóbbit választottuk. Valódi

zarándoklatot kívántunk tenni. Már elimádkoztunk egy rózsafüzért és a litániát, és megtettük az út legnagyobb részét, amikor hirtelen két kocsi utolért bennünket. Tréfálkoztunk, hogy fel fognak venni. És valóban: az első kocsi megállt, kiszállt belőle a pécsvárad-i főszolgabíró, hogy a főtisztelendő provinciális atyát, akit már ismert, és bennünket köszöntsön. Alaposan ki kellett lépünk, hogy nem ért utol előbb. A vasútállomásra jött volna értünk, de a vonat a vártnál korábban érkezett be.

Hubert Hansen házfőnök levele a generálishoz 1916 novemberében Máriakéméndből

Tíz perccel a templomhoz érkezésünk előtt a kéméndi gyülekezet készen állt fogadásunkra: a ministránsok feszülettel és zászlóval, aztán gyerekek hosszú sora, a kislányok többnyire fehérbe öltözve. Észrevettük az esperes urat albában és palástban a férfiak élén. Csak kevesen voltak, és többnyire deres fők, hisz a többiek a harctéren voltak. Az asszonyok zárták a sort. Ők is, mint a gyerekek, rózsafüzért és ima-

könyvet, egy tiszta zsebkendőt és némelyek egy kis virágcsokrot tartottak a kezükben. Ők is ünneplő ruhában voltak, abban a népviseletben, amelyet még őseik hoztak magukkal német hazájukból kétszáz évvel ezelőtt.

Ezután körmenetben mentünk a templomba. A tágas kertet fal veszi körül. Átléptünk a falba mélyesztett kapun. Aztán mintegy húsz lépcsőn felmentünk, és Máriakéménd búcsúhelyén találtuk magunkat, a Mária mennybevitel kegytemplomban. Megszólalt az orgona, és megkezdődött a szentmise, melyet itt minden szombaton tíz órai kezdettel tartanak, mert ezen a napon mindig sok zarándoklók érkeznek.

Az evangélium után az esperes úr mondott beszédet, melyben körülbelül a következőket mondta: Kedves Kéméndiek! Amiért oly régóta és oly sokat imádkoztunk, amit feladatomból tűztem ki, amire sok fáradtsággal és munkával törekedtem, most beteljesült. Hála legyen Istennek – és Jézus Szentséges Szívének, akinek olyan sokat köszönhetünk! Főtisztelendő misszionárius urak, örömmel és szeretettel fogadjuk önöket. Vegyék birtokba ezt a kegytemplomot. Adadjuk önöknek mindazokkal együtt, akik jönni fognak, hogy itt vigaszt, segítséget és gyógyulást leljenek. Áradjon önök által áldás ebből a szentélyből közösségünkre, a közeli s távoli vidékre és egész szülőföldünkre!

Követve főtisztelendő esperes úr javaslatát, az ünnepi ebéd után a délután máris lelki gondozásban talált minket, a gyóntatószékben a kéméndi fiatalokkal voltunk elfoglalva.”

Az Isteni Ige Társasága reméli, hogy belátható időn belül létrejön Magyarországon egy kisszeminárium a misszionáriusjelöltek számára. Kétségtelenül úgy tűnik, hogy a világháború szerencsés befejeződése után a máriás Magyar Királyság különös módon is hivatott és alkalmas, hogy sikeres kezdetnek legyen termékeny talaja, különösen is a keleti misszióknak.

Misszió Európa nyugati határán

Az ír–brit rendtartomány

Írország és Nagy-Britannia együtt alkotnak egy verbita rendtartományt. A nagyszámú bevándorló érkezésével a brit és az ír társadalom multikulturálissá vált. Ezzel együtt Írországban a társadalom többsége katolikus, hiszen az országban nagy számban vannak lengyelek, filippínók, keralaiak és nigériaiak. Írország korábban bőségesen küldött papokat és apácákat a világ minden tájára, és így is elegendően voltak a helyi plébániák, iskolák, kórházak

vezetésére. Mára ez megváltozott, paphiány van és kevés a hivatás, össze kell vonni plébániákat. Írországban a közelmúltig az egyháznak komoly befolyása volt a társadalomra, de ez nagyon meggyengült a nemrég napvilágra került papi visszaélések miatt. Nagy-Britanniát még mindig keresztény többségű országgént tartjuk számon. De ez csak névleges, mert csekély a tényleges vallásgyakorlók száma. Az országra jellemző kulturális sokféleséget tovább fokozta az elmúlt században megnövekedett bevándorlás, ami miatt jelentős a más vallásúak – muzulmánok, hinduk, zsidók – száma az országban.

Az Isteni Ige Társasága különböző helyeken szolgálja a bevándorlókat, különösen is az angliai verbita plébánián, Bristolban, melyet egy ír és egy indonéz rendtárs vezet. Más szer-

zetesek vidéken végeznek apostoli munkát: helyettesítenek a hétvégéken vagy rendkívüli helyzetekben. A helyi papság számára rekollekciókat, a szerzetesnővéreknek lelkigyakorlatokat szerveznek vagy bibliaórákat tartanak.

A verbita rend létrehozott és működtet egy angolnyelv-iskolát is. Itt készítik fel azokat a külföldi rendtársakat, akik angol nyelvű országokba kapnak missziós kinevezést. Az utóbbi években igénybe vették ezt a szolgáltatást más kongregációk, egyházmegyés papok és laikusok is – valóban „minden nemzetből, népből és nyelvből”.

Írországban a missziós titkárság rendtársakat küld a különböző egyházmegyék plébániáira, ahol a misszió szépségeiről beszélnek. Ez alkalmat nyújt arra is, hogy a verbiták az egész országban megismerkedjenek a hívekkel, a papokkal és püspökökkel,

akiket érdekel az egyház világmisziós tevékenysége.

Fontos szerepe van a rendtartományban a bibliaapostolságnak. Két kommunikációs intézmény is ezt szolgálja, egy nyomda, valamint egy műhely, amely posztgraduális tréningeket, előadásokat szervez, ahol televíziós, rádiós és multimédiás szakképzettséget lehet szerezni. Ez a központ gondoskodik a vasárnapi szentmise-közvetítésekről és a kétperces *Nap gondolata* című műsorról az

ír rádióban.

A provincia minden apostoli tevékenységét a JPIC (Igazságosság, Béke és a Teremtés Megőrzése) elvei szerint szervezik. Két rendtárs pedig együtt dolgozik a Béke Eszközei nevű civil szervezettel.

A rendtársak nagy része vidéken él önállóan, a közösségi élettől azonban nincsenek elvágyva. Részt vesznek a rend programjain, a közös lelkigyakorlatokon, és látogatják egymást.

Ebben a tartományban a nemzetközi szerzetesközösség ötvennyolc szerzettel szolgál tíz országból: ötvenkét pap, négy örökfogadalmas testvér és két papnövendék. Egy rendtárs vesz részt a formációban a noviciátusban Technyben, valamint két kínai verbita seminarista tanul filozófiát, illetve teológiát.

Hajós Katalin

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházaikat, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is

HÁLÁSAN KÖSZÖNI a verbita **Missziós Titkárság**. Bankszámlaszám: **10700024-69018251-51100005 (CIB)**

• 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. • tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205

• e-mail: verbita@verbita.hu • www.missziostitkarsag.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

A jóság

Zok Dolores missziós nővér Afrika bölcsessége című könyvéből

Egyik ápolónőnk nagyon boldogan érkezett ma a kórházba. Mindenki észrevehette az örömtől ragyogó arcát...

A szünetben megosztotta velem, hogy sikerült egy jó szót – csak egyetlen jó szót – mondania a férjének, aki nemrég közölte vele, hogy lesz egy második felesége, aki már babát vár. Az utóbbi hónapok legnagyobb sikerére egy jó szó, amely sok-sok jó nap kezdete lehet. Ami érdekes, hogy az asszony ezt nemcsak a férjéért tette meg, de önmagáért is. Hiszi, hogy a rosszat csak jóval lehet legyőzni – erre jobb recept nincs.

Érkezett hozzánk egy Mózes nevű kisfiú, aki HIV vírussal fertőzött, és kezelésre készül a kórházunkban. Mózes nagyon bátor, mert magától nyújtja a karját a vérvételhez, ami ritkaság a gyermekeknél. Tavaly meghaltak a szülei, de nagymamája úgy gondoskodik róla, mint saját gyermekéről. A nagymama mesélte, hogy Mózesnek alvási problémái voltak, éjszaka sokszor felébredt, és az édesanyját hívta. Eszébe jutott egy jó ötlet:

minden este mesél a kisfiúnak az édesanyja jó szívéről. Ezek után Mózes mosollyal az arcán alszik el, és már nyugodt az álma. A jó szó nyugtató gyógyszer lehet, és bátorságot ad, amikor tehetetlennek érezzük magunkat.

Mikor szerettem volna már bezárni a kórházat, megjelent az udvaron egy rendőrautó, mely egy foglyot hozott. Rendszeresen jár hozzánk gyógyszerért ez a fogoly. Eleinte nem beszélt sokat, most már szívesebben beszélget. A legfontosabb, hogy jobban van, és jobban is néz ki. Most is beszélgettünk kicsit, és a végén megszólalt: „Soha nem kérdezted meg, miért ülök börtönben ennyi ideig. Pedig mindenki

csak erre kíváncsi. Szívesen járok ide, mert nem teszel fel fájdalmas kérdéseket. Olyan kérdéseket, amelyek arra emlékeztetnek, hogy mekkorát tévedtem az életemben, és milyen árat kell ezért fizetnem.” Nem kérdezek, mert néha fájdalmat okoznak a szavak, nem csak a fogolynak, de mindnyájunknak. A jóság a csendben is érezhető.

A mai világban a korrupció, a hazugság és az önzés között a jóság nehezen észrevehető. Sokan kételkednek abban, hogy egyáltalán létezik, és a régmúlt időkben keresik. A jóság ma is megváltja a világot, mindennap újra és újra. Gyakran olyan láthatatlan, mint maga a feltámadás, amely megváltoztatta a történelmet, értelmet adott az életnek és a halálnak, és szüntelenül

arra hív minket, hogy keressük a jót, és higgyünk abban, hogy bennünk található.

Fordította: Zygár Malgorzata spps

Isten arra hívott meg minket, hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

Címünk:

Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek

• 1223 Budapest, Völgy u. 9.

• E-MAIL: budapest.ssps@gmail.com

• www.ssps.hu

Szent Imre Missziós- és Lelkigyakorlatos Ház

(9730 Kőszeg, Park u. 1.)

SZERETETTEL VÁRUNK:

- keresztény mozgalmakat,
- egyházközségeket
- lelki napokra középiskolásokat
- lelki napokra egyházközségi képviselő-testületeket
- adventi és nagybőjti lelkigyakorlatokra
- konferenciákra, összejövetelekre
- szállás lehetőséget keresőket

INFORMÁCIÓ, SZÁLLÁSFOGLALÁS:

Máté Éva

Tel.: 06-94/562-201

Mobil: 06-30/335-1496

e-mail: szentimre@verbita.hu

www.szentimre.verbita.hu

Az irgalmasság misszionáriusaiként indultunk haza

Ifjúsági Világtalálkozó Krakóban

A Krakóban megrendezett Ifjúsági Világtalálkozón több mint két és fél millió fiatal vett részt, közöttük több mint négyezer magyar. A többség egyházmegyei szervezés keretében jutott el a találkozóra, de voltak, akik egy szerzetesközösség vagy lelkeségi mozgalom csoportjával utaztak.

A verbiták is szerveztek zárandoklatot Krakóba, melyen negyvenhatan vettünk részt. Amikor július 27-én este elindultunk a Názáret Missziósházból, emlékeztettem magamat, hogy nem turistaútra megyek, hanem zárandoklatra, lelki feltöltődésre. Olyan találkozóra indultunk, amelyre mindenki vágyakozott: találkozásra nemcsak a világ fiataljaival, hanem az irgalmas Istennel is.

Utunk három célállomását Czeszochowát, Wadowicét és Krakót rábíztuk szentjeinkre: Szent Kristófra, Szent II. János Pál pápára, Janssen Szent Arnoldra és Freinademetz Szent Józsefre, valamint a Szűzanyára. Jó kedvünk volt az úton, énekeltünk, imádkoztunk.

A cseszochowai kegyhelyen a Ferenc pápa által bemutatott szentmisében megtapasztaltuk a Fekete Madonna irgalmát. Később különböző imacsoportok jöttek a pálos templomba, hogy egymást váltva imádkozzanak, dicsőítsék az irgalmas Urat. Este, lenygel szokás szerint, félórás szentségimádást tartottak a Fekete Madonna-ikon előtt.

A találkozó hivatalos programja szerint pénteken Ferenc pápa Krakóban végzett keresztutat a fiatalokkal, mi viszont Wadowicébe indultunk, Szent II. János Pál pápa szülővárosába.

Útközben megálltunk Kalwaria Zebrzydowskán, ahol *Magung Francisc* atya mutatott be szentmisét.

Wadowicében bementünk a Boldogságos Szűz Mária-bazilikába, amely Szent II. János Pál pápa szülőháza mellett áll. Itt is, mint Czeszochowában,

sokan imádkoztak, és rengetegen várakoztak a templom előtt. Akik végeztek az imával, siettek a pápa szülőházába. Itt is hosszú sorban állt a tömeg. Rendőrök foglalkoztak a belépőkkel, irányították, melyik csoport mennyi ideig legyen bent. A közelben felállított szabadtéri színpadon a zárandokok egy része vidáman énekelt és táncolt.

Július 30-án, szombaton érkeztünk Krakóba. A biztonság érdekében sok főutat lezártak, ezért két kilométert gyalogoltunk az Isteni Irgalmasság-bazilikáig, melyet az Ifjúsági Világtalálkozó spirituális központjának neveztek ki. A bazilikában, amelyet II. János Pál pápa szentelt fel 2002-ben, van egy magyar kápolna is. Itt mutatott be szentmisét késő délután *Fernandes Loyd* atya.

A bazilikánál, mint az „irgalmasság központjánál” és más kegyhelyeken is számos gyóntatószéket láttunk, ahol a fiataloknak lehetőségük nyílt különböző nyelveken a kiengesztelődés szentségéhez járulni.

Szombaton a Krakón kívüli Campus Misericordiae-nak nevezett helyen felállított szent kapun át vonult

be Ferenc pápa néhány fiatallal a szentélybe. Itt végeztük az esti imavirrasztást. Másnap a záró szentmisét is itt mutatta be a pápa, melynek végén átadott egy-egy világító lámpást öt fiatal párnak az öt kontinensről a Krisztus által elhozott irgalmasság tüzeinek jelképeként, és elindította őket a világ minden tájára az isteni irgalmasság tanúságtevőiként és misszionáriusai-ként. A találkozó végén a pápa kihirdette a következő, 2019-es találkozó helyszínét, amely Panama lesz.

Mawasala M'bela Fabien svd

Jó volt ott lenni

„Kedves fiatalok, jó estét kívánok! Jó itt lenni veletek ezen az imavirrasztáson!” Ezekkel a szavakkal köszöntötte Ferenc pápa a fiatalokat a július 30-i virrasztáson Krakkó mellett. De az utunk nem itt, hanem Czeszochowában kezdődött. Július 28-án hajnalban érkeztünk a Jasna Góra-i bazilika elé. Már itt lehetett érezni a világtalálkozó hangulatát, amikor a mise után, amit Ferenc pápa celebrált, különböző ifjúsági csoportok táncoltak és énekeltek.

Pénteken Kalwaria Zebrzydowskára vezetett az utunk, ahol egy nyolc kilométeres keresztút található, majd Wadowicébe mentünk meglátogatni Szent II. János Pál pápa szülőházát, és megköszölni a híres pápai krémest. Ott már igazi világtalálkozó lékör fogadott minket: még több csoporttal ismerkedtünk meg, és csatlakoztunk hozzájuk a spontán táncban és éneklésben.

Krakkóban először az Isteni Irgalmasság-bazilikához mentünk, ahova Ferenc pápa még a délelőtti folyamán látogatott el. Lehetőségünk nyílt a magyar kápolnában misézni, és meglátogatni Fausztina nővér kápolnáját.

A következő állomásunk a virrasztás volt, amire már mindannyian nagyon készültünk és vártunk. Amikor Krakkó határához értünk, egy hosszú, fiatalokból álló sort láttunk, akik ugyanarra tartottak. Ekkor igazán átéreztük: mindannyian zárandokok vagyunk.

Jézus követéséhez szükség van egy adag bátorságra – buzdított Ferenc pápa a virrasztáson. – El kell döntenünk, hogy a kanapét lecsereljük egy pár cipőre, amelyben aztán képesek leszünk soha nem gondolt, de még csak nem is álmodott utakon járni. Olyan utakon, melyek új távlatok felé vezetnek, képesek örömmel fertőzni, azzal az örömmel, mely Isten szeretetéből fakad, azzal az örömmel, amelyet szívünkben hagy az irgalmasság minden gesztusa és cselekedete.

A virrasztás szentségimádással folytatódott. Utána a fiatalok még hajnalig spontán módon énekeltek és beszélgettek, várva a következő napot, amikor ismét csatlakozott hozzánk Ferenc pápa a záró szentmisén.

A világ minden tájáról érkezett fiatalokkal részt venni a kenyértörés ünnepén, igazi, mély lelki élmény volt számunkra. Az Isten szeretete olyan csodálatos ének, ami szépen összefoglalta az élményeinket, végigkísért bennünket az úton.

Valóban jó volt ott lenni.

Magung Fransis svd

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.” (Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor embere számára. Egyesek azonban külön **szerezeti, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje. Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre: **Hurgoi Sándor svd • Názáret Missziósház • 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5. • e-mail: hivasas@verbita.hu**

A missziós rózsafüzér ereje

Katona István püspök látogatása az egri imaközösségben

Az egri bazilika köznapi nyolc óra-
kor kezdődő szentmiséjét *Katona Ist-
ván* nyugalmazott püspök atya celeb-
rálja a gyönyörű Mária-kápolnában,
ahol a máriapócsi Könnyező Szűz-
anya könnyel itatott kendőjét őriz-
zük. Az imaközösségből ketten – Ág-
nesek – vagyunk a felolvasók. Január
21-én, Ágnes napkor, a mise végén
a püspök atya behívott bennünket a
sekrestyébe és felköszöntött: „Köszö-
netül szolgálatukért kapják” – mon-
ta, s egy csodálatos összeállítást adott
át nekünk bibliai versekből, amelyet
ő szerkesztett össze.

Megkérdezte, mit csinálunk még
itt a templomban, mert gyakran
lát bennünket. Elmondtam, hogy a
missziós imaközösség vezetője va-
gyok, majd elbeszélgettünk a közös-
ségről és a verbitákról. Felajánlotta,
hogy egyszer eljön az imaórára.

A június 28-i imaóránk előtt szól-
tam a püspök atyának, ha ráér, sze-

retettel várjuk. Mindenki nagy iz-
galommal készült az alkalomra, és
kíváncsiak voltunk, mi kelthette fel
az érdeklődését.

Miután a szokásos módon eléne-
keltük a Szentlélek-himnuszt, Kato-
na István atya megkérdezte, hogyan
zajlik az imaóra. Adtam neki egy
missziós imakönyvet, amit a végén
neki is ajándékoztunk. Valahol ré-
gebben hallotta imádkozni az égi
pártfogóink segítségül hívását, és
már akkor tetszett neki. A missziós
rózsafüzérnél figyelmesen hallgatta
a magyarázatot a tizedek színeiről,
hogy így imádkozunk minden föld-
részért és az ott működő misszioná-
riusokért.

Megkérdezte, ki a középpontja
imánknak. Nagyon örült a válasz-
nak: az isteni Ige, a második isteni
személy, akit imádunk. Elmondtuk,
legfőbb célunk a katolikus világmisz-
szióért való ima, az egyház minden

szükségletéért, a papi, szerzetesi és
missziós hivatásokért. Nagyon érde-
kelte az is a püspök atyát, hogy egy
missziós rend, amely alig több mint
száznegyven évnyi múltra tekint visz-
sza, már jelen van az egész világon,
iskolákat, egyetemet tart fent.

Az imaóra végén püspöki áldását
adta ránk, imáink meghallgatásáért.
Ez az imaóra mindannyiunk számára
felejthetetlen marad, és hozzájárult
hitéletünk elmélyítéséhez.

Nagy meglepetésünkre püspök
atya nem sokkal később a reggeli
mise után szólt nekünk, másnap a
missziós rózsafüzér titkairól fog el-
mélkedni az első csütörtöki szent-
ségimádáson a bazilikában, amit
többnyire ő vezet, és a Szent István
Rádió is közvetít. Kívánjuk püspök
atyának, hogy Jézus Krisztus szerete-
te és a Szentlélek kegyelme árássa el
élete minden napját!

Bóta Györgyné és az imaközösség

Hittantábor Kerkaszentkirályon

Első alkalommal került sor *Fernandes Loyd* vasvári
káplán atya szervezésében az általános iskolások hittan-
táborára június 27. és július 2. között Kerkaszentkirá-
lyon.

A táborban harminc gyermek és kilenc segítő vett
részt. Az első nap rövid volt: a lepakolás után a vacsora
következett, majd a gyerekek sajnálatára, a takarodó.
A hittantábor központi eseménye a szentmise volt min-
den nap, de mellette sok program várta még a résztve-
vőket. A második napon állatsimogatással és játékkal
töltöttük az időt. Szerdán kézműves foglalkozással,
arcfestéssel és íjászával, illetve horgászattal foglaltuk
le magukat. A nap filmvetítéssel ért véget. A negyedik
napon a csapat nekivágott egy egész napos túrának a
hegyre, ahol a kilátóból megcsodálhattuk a panorámát
és a hármass (horvát–szlovén–magyar) határt is. Ebéd
után a csoportok négy különböző időpontban indultak
hazafelé, hiszen a gyerekeket csapatversenyek várták az
úton. Este közösen megnéztük a foci Európa-bajnokság
aznapi meccsét. Az utolsó nap délutánját raftingolással
töltöttük, a záró program pedig a tábor során készült
képek levetítése volt.

Katona Kitti, Vasvár

Nyolc boldogság

Kedves Gyerekek!

Az irgalmasság éve van. A *Világposta* előző számaiból megtudhattátok, mik az irgalmasság testi és lelki cselekedetei. Most azt is kideríthetitek, mit ígért Jézus azoknak, akik az irgalmasságot gyakorolják a mindennapokban. Jézus a hegyi beszédben szólt erről, aminek

szövege Máté evangéliumának 5. fejezetében olvasható. Az igazi boldogságról tanít minket Jézus ebben a beszédben, és nyolc boldogságot sorol fel. Többek között azt mondja, azok, akik gyakorolják az irgalmasságot, boldogok lesznek. És még megígér nekik valamit.

Megfejtés:

Mt 5,7

Hogy mit, megtudod, ha megfejted a rejtvényt. Írd be a keresztrejtvénybe a rajzokon látható dolgok neveit. A színes kockákba kerülő betűk megadják a megfejtést, ha összeolvasod őket a színek szerint.

Később keresed meg a hegyi beszédet a Bibliában, és tudd meg, mi a többi hét boldogság.

Az oldalt összeállította:
Zygar Malgorzata sps

ŐRI ISTVÁN IFJÚSÁGI HÁZ

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- ifjúsági közösségeket • cserkész-csapatokat • hittanosokat
- ministránsokat • ministránsokat

KAPCSOLAT: Tóthné Borsos Éva
Mobil: 06-20/490-0670
e-mail: borsos@gmail.com

www.szentimre.verbita.hu

Megjelent!

„KÜLDETÉSE
A MI KÜLDETÉSÜNK...”
A VERBITÁK SZÁZ ÉVE
MAGYARORSZÁGON, 1916–2016

Megrendelhető:
Szent Imre Misszióház
9730 Kőszeg, Park u. 1.
misszio@verbita.hu • www.verbita.hu

Jézusnak a hegyi beszédben mondott, irgalmasságról szóló mondatát választotta Ferenc pápa az idei Ifjúsági Világtalálkozó témájául. Melyik lengyel városban találkozott Ferenc pápa a világ fiataljaival? Írd be a kockákba a képeken látható dolgok neveiből a megfelelő sorszámú betűt.

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárándokútján.” (II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és értem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szereteteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Bankszámlaszám: 10700024-69018251-51100005 (CIB)

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Kérjük a kedves Testvéreket, ha megoldható, banki átutalással küldjék el a felvételi hozzájárulást. A közlemény rovatban kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. A felgyorsult átutalások miatt kérjük, hogy az adatokat ugyanakkor az elektronikus jelentkezési lapon (www.missziostitkarsag.hu/miseszovetseg) keresztül vagy elsőbbségi levélben, postai úton is szíveskedjenek eljuttatni a Missziós Titkársághoz. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svp • 9730 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196

Nyári számunk megfejtése négy részlet Aranyszavú Szent Péter püspök Krisztus követésének megéléséről szóló beszédéből: „Ezek a szegek nem a fájdalmat verték belém, hanem az irántatok érzett szeretetemet mélyítették el bennem. Ezek a sebeim nem fájdalmas jajgatást hoznak ki belőlem, hanem inkább titeket vezetnek el a szívemhez. Nem azért van kifeszítve a testem, hogy súlyosabb legyen a szenvedésem, hanem hogy titeket öleljelek keblemre. Vérem hullása nem veszteség számomra, hanem értetek adott előleg.” Nyertesek: *Hugyecz Adrián* – Balassagyarmat; *Simó Kincső Erzsébet* – Sopron; *Nagy Rozália* – Kiskunfélegyháza. Gratulálunk! Ferenc pápának a hivatások 53. világnapjára írt üzentének különös jelentősége volt a fiatalok számára a krakkói Ifjúsági Világtalálkozón. Aktuális rejtvényünk megfejtése a világnapra írt üzenet egy mondata: „Az Úr irgalmassága megbocsátja vétkeinket és (a megfejtés első része), s ez abban nyilvánul meg, hogy (a megfejtés második és harmadik része).” Beküldési határidő: október 31.

	Nem ez, hanem az a másik	Előre jelezték Latin és	Vagyons-fajta Kevert lyuk!	Gik. típus Egy e nélkül teperte	Náspágot Fűszer	Névmás Vissza: ten alkaloija	Magyarizati Aug. 20. is ez	Ragozott személy névmás (... vel)
	1. RÉSZ A paprika olyan, mint Ez is érezzük					Kezdi Festőműv. (... Endre)		
Emberi jószág	2. RÉSZ Ez is mutató szó Két helyhat. szó	Hálózati eszköz Vég nélkül osszítiz!	Tsz. jele Nagyon tevékeny	Hang nélküli éres! 3/2	Egy sport névelővel ... volt, de versenyzett	Olasz város		Z
Eleje, vége!	3/1 Párosan	Óttel osztható Szarvas fajta	Középen ható! Lefeléd enged	Motor márka Görög abc betűje (19.)	Celebeszi város Az egyik évszaka		Római egyes Marokkói hg.	Hajvég! Srinész (István)
Égnek néz esendben!		Vallási ág Japánban Négy-lábúak		Elefánt-fog Marhahús fele			Zenei módosító jel Fr. író (Adolphe)	
Pflan hentes!		Menekül népiesen Indul az ábécé!			Gyönyörűen virágozik Visszaég!			
Hivatalosan betró		Indítéka Kalácska dal: ...-telefon		Nagyon ideges Kevert latin út!				
Világ-ifjúsági találkozó		Italtartó kiontés Középen ürül!					A múlt idő jelei Kiejtett betű	
Híres villányi pincészet		Hítvány, aljas Indul a nap!			Traktor márka Múlt idő egyik jele			